

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 18.2 i 19.1 / CSC / 5.02.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CSC\18_2i19_1CSC\

Fitxer 18_2i19_1CSC1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 457

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessions 18, segona reunió, i 19, primera reunió, dijous 5 de febrer de 2026

Presidència de l'I. Sr. Jordi Riba Colom

Sessió 18.2 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a ****. Presideix Jordi Riba Colom, acompanyat de la vicepresidenta, Montse Bergés i Saura, i del secretari, Joan Canadell i Bruguera. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Eva Candela López](#), [Conchi Jiménez Cruz](#), [Susana Martínez Heredia](#) i [Guillem Sánchez Prat](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Laura Martínez Portell](#), [Jordi Munell i Garcia](#) i [M. Àngels Planas i Crous](#), pel G. P. de Junts; [Joan Ignasi Elena Garcia](#) i [Albert Salvadó Fernández](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

El president

Molt bé, molt bon dia. Si els sembla, comencem reprenent la sessió que vam suspendre el dia 11 de desembre.

En primer lloc, algun grup vol comunicar alguna substitució... *(Veus de fons.)* Senyor Sánchez, té vostè la paraula.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies, president. Bon dia. La diputada Rocio Garcia substituirà la diputada Eva Candela.

El president

Moltes gràcies. Molt bé, doncs en prenem nota.

I seguim ara amb el debat i votació de les propostes de resolució subsegüents als informes presentats en aquella sessió.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 13/2025, sobre el Programa per a la digitalització del sistema educatiu, finançat amb fons Pròxima Generació (continuació)

256-00022/15

La primera és el procediment relatiu a l'informe de fiscalització 13, del 2025, sobre el programa per la digitalització del sistema educatiu finançat amb fons Pròxima Generació. Les propostes corresponen a les presentades pel Grup Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari dels Comuns, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari de Junts i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Fer-los evident una qüestió formal, si vostès volen, però que els he de comentar, que és que la proposta de resolució de Junts, malgrat el contingut, podria interpretar-se com a idèntic al de les altres propostes de resolució, no està redactat en termes idèntics. En totes les altres propostes de resolució hi ha un punt primer en què s'assumeix i un punt segon en què s'insta el Govern. El text literal del Grup Parlamentari de Junts ho resumeix o ho concentra tot en un únic punt, malgrat, insisteixo, podem entendre, si així els sembla, que el contingut és idèntic.

Per tant, si no hi ha cap reserva i feta aquesta matisació, podríem votar-les conjuntament, *(Veus de fons.)* Alguna votació separada, no?

Per tant, procediríem a la votació.

Vots favorables?

S'aprova amb els vots favorables dels diputats, de tots els diputats presents, unanimitat.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 12/2025, sobre l'ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat, balanç i compte de pèrdues i guanys, corresponent a l'exercici del 2022 (continuació)

256-00023/15

Passaríem, doncs, a la segona votació, el segon punt, que és el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 12, del 2025, sobre l'ens d'abastament d'aigua Ter-Llobregat, balanç i compte de pèrdues i guanys, corresponent a l'exercici del 2022.

Les propostes de resolució són idèntiques a les precedents i són les presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari dels Comuns, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari de Junts i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Succeeix el mateix que en la precedent. Per tant, podríem votar-les conjuntament, o hi ha la sol·licitud d'alguna votació separada, *(Pausa.)* No?

Votem conjuntament, doncs.

Vots favorables?

S'aprova també aquesta, o s'aproven aquestes resolucions per unanimitat.

(Albert Salvadó Fernández demana per parlar.)

Senyor Salvadó, té vostè la paraula, digui'm...

Albert Salvadó Fernández

Sí, president. Només un tema de forma, que veig al dossier de la comissió que a les propostes de resolució del procediment relatiu a l'informe 13 hi ha un error,

simplement, que surt dues vegades la proposta de resolució de Junts. Una,estic en nom meu i de l'Ester Capella, que no som sospitosos encara d'haver fet cap moviment de grup parlamentari. *(Rialles.)* Simplement, és un tema de forma que se me n'escapa la transcendència, sí.

(Pausa.)

El president

Doncs moltes gràcies per l'apreciació. En prenem nota i corregirem aquells elements que siguin necessaris per tal de..., *(Remor de veus.)* La màxima correcció. Sí, ha sigut un error, moltes gràcies.

Feta aquesta esmena, aixecaríem aquesta sessió.

La sessió s'aixeca a...

Sessió 19.1 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a ****. Presideix Jordi Riba Colom, acompanyat de la vicepresidenta, Montse Bergés i Saura, i del secretari, Joan Canadell i Bruguera. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Eva Candela López](#), [Conchi Jiménez Cruz](#), [Susana Martínez Heredia](#) i [Guillem Sánchez Prat](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Laura Martínez Portell](#), [Jordi Munell i Garcia](#) i [M. Àngels Planas i Crous](#), pel G. P. de Junts; [Joan Ignasi Elena Garcia](#) i [Albert Salvadó Fernández](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

Assisteixen a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'elaboració d'un informe de fiscalització relatiu als programes d'ajuts a autònoms i empreses atorgats en el període 2022-2025 (tram. 253-00006/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.
2. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 14/2025, sobre els plans directores urbanístics del Departament de la Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori, corresponent als exercicis del 2020 al 2022 (tram. 256-00024/15). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe. (Informe: BOPC 351, 36)
3. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 15/2025, sobre l'anàlisi del personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del sector públic dependent, corresponent als exercicis del 2019 al 2023 (tram. 256-00025/15). Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (informe: BOPC 357, 55).

El president

I procedim a continuació a obrir la sessió prevista per avui.

Prenem nota de la mateixa substitució.

Proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'elaboració d'un informe de fiscalització relatiu als programes d'ajuts a autònoms i empreses atorgats en el període 2022-2025 (retirada)

253-00006/15

I el primer punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la proposta de resolució d'encàrrec a la Sindicatura de Comptes d'elaboració d'un informe de fiscalització relatiu als programes d'ajuts a autònoms i empreses atorgats en el període de 22-25. El Grup Parlamentari Popular, que és el proponent, ens ha comunicat la seva intenció de retirar aquest punt. En conseqüència, li pregunto, el donem per retirat? (*Veus de fons.*) El donem per retirat.

El lletrat Joan Ridao i Martín

El retira vol dir el retira o posposa?

El president

Retira, posposa?

El lletrat Joan Ridao i Martín

La iniciativa es retira o es posposa o es demana de posposar-ho però no es retira?

Míriam Casanova Domènech

A veure, és que el tema està en què en el Ple ja es va aprovar que aquest informe el fes el Consell del Treball Autònom. Per tant, si es compleix amb la proposta, llavors sí que retirarem la que correspon aquí a la comissió.

Moltes gràcies.

El lletrat Joan Ridao i Martín

Llavors es retira de l'ordre del dia...

El president

Sí, sí, perfecte. Queda, doncs, a l'acta.

Per tant, ara donem la benvinguda, donem l'entrada i la benvinguda als síndics de la Sindicatura de Comptes. Si són tan amables de donar-los l'entrada, no? Sí? Vaig.

(Pausa.)

El president

Molt bé. Ara sí, donem la benvinguda als síndics de la Sindicatura de Comptes, que avui ens acompanyen, els agraïm la seva presència.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 14/2025, sobre els plans directors urbanístics del Departament de la Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori, corresponent als exercicis del 2020 al 2022

256-00024/15

I passem al segon punt de l'ordre del dia, que és el procediment relatiu a l'informe de fiscalització 14/2025, sobre els plans directors urbanístics del Departament de la Vicepresidència, de Polítiques Digitals i Territori corresponent als exercicis del 20 al

22. El debat comença amb la presentació per part del síndic Josep Viñas i Xifra, que ha estat el síndic designat pel Ple de la Sindicatura de Comptes per presentar l'informe. Té la paraula el síndic Josep Viñas, quan vostè vulgui. *(Pausa.)*

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

El síndic Josep Viñas i Xifra

Bon dia a tothom. Aquesta és la presentació de l'informe 14/2025 dels plans directors urbanístics del 2020 al 2022. En principi, aquesta havia de ser una fiscalització operativa, però la veritat és que realment ens vam trobar amb molts problemes, sobretot perquè –ja en parlarem després–, hi ha pocs objectius i poca planificació i al final, com veuran, hem fet un altre tipus de fiscalització.

L'objecte ha estat la fiscalització dels aspectes legals i de gestió sobre el procediment dels plans directors urbanístics. Em sembla que aniré millor amb les transparències aquí, perquè sinó..., sí, sí, les tenia..., sí... Deia que l'objecte de l'informe ha estat la fiscalització dels aspectes legals i de gestió sobre el procediment de tramitació dels plans directors urbanístics que, com els he dit abans, aquesta ha sigut, va ser la decisió final que vam prendre perquè era complicat fer una fiscalització d'eficàcia.

Els anys de la fiscalització han estat el 2020 al 2022, i encara que l'àmbit temporal d'aquest informe ha sigut aquests anys, quan s'ha considerat necessari, hem ampliat a períodes anteriors i posteriors. En aquest cas, a més, té una... Això ho diguem a molts informes, però en aquest cas té una justificació, perquè el termini mitjà de formulació dels plans directors urbanístics és elevat, com han vist vostès en l'informe. I pel que fa als períodes anteriors, algunes vegades ens n'hem anat fins a l'exercici 2010.

La metodologia, l'aplicació dels principis i normes internacionals de fiscalització del sector públic i totes aquelles proves que s'han considerat necessàries per obtenir les evidències per fer l'informe. Quant als plans directors urbanístics, primer caldria explicar que el planejament territorial es concreta en l'ordenació física del territori pels àmbits d'escala supramunicipal i és el marc per l'aplicació de la legislació urbanística. Els instruments d'aquesta ordenació són els plans territorials i la figura

de planificació de rang superior és el Pla Territorial General de Catalunya. El planejament urbanístic forma també part dels instruments d'ordenació del territori i regula l'ús del sòl i l'edificació amb un grau de precisió molt superior a la planificació territorial.

Per tant, podríem dir que els plans directors urbanístics són l'instrument de planejament intermedi entre el planejament territorial, que abasta tot el territori català, o com a mínim comarcal, i el planejament urbanístic que abasta un àmbit més municipal i supramunicipal. Els plans directors urbanístics tenen una sèrie de característiques que estan explicades també a l'informe, com són les funcions, el contingut, la seva formulació i resolució definitiva, la vigència i el procediment de modificació i la publicitat i els procediments de participació.

Sí que és veritat, i és una possible justificació del que us he dit abans, que costa trobar objectius i planificació, és que són molt diversos quant a l'objecte de les seves actuacions. Fins i tot ens ha costat molt poder fer una diferenciació i, al final, hem acabat optant per la que diu la normativa, que és segons l'objectiu principal dels plans, que podem distingir entre plans directors d'acció social, d'acció econòmica, d'acció en infraestructures, d'estratègia territorial i paisatge i d'estructura urbana.

Respecte a la planificació territorial i el seguiment dels plans directors urbanístics, per analitzar la gestió de la formulació d'aquests plans es requereix que el Departament defineixi els objectius, les actuacions per assolir-los, els recursos i els mitjans per dur a terme les actuacions. Per fer un bon seguiment del procediment de tramitació, que és al final allà on hem enfocat la nostra fiscalització d'aquests plans, s'han de predefinir uns indicadors, dels quals s'ha de fer seguiment i control.

I per assolir una bona gestió en el procediment d'aprovació, és fonamental formalitzar un document de planificació a llarg termini, com podria ser un pla estratègic. No cal que sigui un pla estratègic, però normalment la idea que tenim tots al cap és un pla estratègic. En aquest cas, el Departament no formalitza cap document de planificació a llarg termini, com podria ser un pla estratègic, i com a conseqüència d'això, com els he dit abans, no es preveuen uns objectius pluriennals a assolir en relació amb l'ordenació del territori i, concretament, amb la gestió dels plans directors urbanístics.

Sí que existeix el programa pressupostari 542, Ordenació del territori i urbanisme, però que no és una eina de planificació, és una eina d'execució que recull la necessitat del Departament de disposar d'un territori ordenat, que aprofiti les potencialitats, que respecti les singularitats i tot el que ens explica aquí per endreçar el territori de manera sostenible, per evitar la desigualtat urbana i el despoblament, però no és una eina estratègica.

Si entrem més en dades més concretes dels plans directors que ja els he dit que ens n'havíem anat fins al 2010, bàsicament, perquè el procediment de tramitació és molt llarg i, per tant, si només fèiem 2020-2022 ens quedàvem molt curts, doncs durant el període 2010-2022 s'han donat d'alta cent tretze expedients corresponents a plans directors urbanístics, dels quals seixanta-dos són de nova creació i cinquanta-un corresponen a modificacions dels plans directors preexistents. Això ho hem volgut diferenciar perquè és molt diferent la tramitació d'un expedient nou que quan és una modificació.

Si ho veuen en aquest gràfic, podran veure que majoritàriament un 33,63 per cent són d'acció social i d'acció econòmica un 29,20 per cent, aquests dos serien els dos paquets més grans, i llavors, ja en menor nivell, hi ha expedients d'acció en infraestructures, d'estratègia territorial i d'estructura urbana que només hi ha un 5,31 per cent dels expedients.

Si ens fixem en els terminis d'aprovació i estat de tramitació dels plans directors urbanístics, veurem que hi ha cinquanta-dos expedients iniciats entre el 2010 i el 2022, trenta dels quals corresponen a modificacions, i aprovats abans del 31 de desembre del 2023, és a dir, cinquanta-dos que s'han iniciat en aquest període, i que s'han aprovat abans del 31 de desembre del 2023.

El termini mínim d'aprovació és 1,37 anys, 0,30 per les modificacions, i el termini màxim, 8,37 anys, 8,07 per les modificacions. Per tant, ja podem veure, com els he dit abans, primer, que és una tramitació molt llarga, i segona, que és una tramitació molt heterogènia. I podem entendre que no és el mateix tramitar un pla director urbanístic d'unes peces del Pirineu que no pas de l'Àrea Metropolitana, per exemple, no? Per tant, si veiem aquí en aquest gràfic quin és l'estat dels expedients del 31 del 12 del 2023, veurem que n'hi ha una part important, 43,36 per cent, que estan

finalitzats i vigents, n'hi ha 24,78 per cent que estan actius, pendents de tràmit, llavors n'hi ha una part que està aturada, i llavors hi ha una part que està finalitzat vigent i finalitzat no vigent.

Seguint amb l'anàlisi dels expedients segons l'estat de tramitació, també podem veure en aquest gràfic que tenim, els expedients no finalitzats, el motiu que estiguin no finalitzats és principalment dels quaranta-sis expedients que no estan finalitzats, trenta-tres és per desestimació de la tramitació de l'expedient, set per planificació incorrecta, cinc per manca de consens i un per la complexitat. Aquí sota els he explicat –a l'informe està molt més ben explicat–, però jo he resumit una mica què vol dir cada cosa. És a dir, la desestimació són canvis en les condicions econòmiques, socials o pressupostàries respecte a les que existien en l'aprovació inicial, la planificació incorrecta és un replantejament del disseny de l'abast del pla i la manca de consens, o bé és manca de consens entre administracions, sobretot entre la Generalitat i el món local, o entre administracions i actors socials com poden ser associacions, grups d'interès, etcètera.

L'anàlisi dels expedients finalitzats, també les causes de les dificultats n'hi ha algunes que es tornen a repetir, planificació incorrecta, complexitat, i en aquest cas sí que hi ha un de més concret que és la manca de consens en modificacions de les àrees residencials estratègiques.

En l'apartat d'elaboració i aprovació dels plans directors urbanístics s'avalua l'existència d'un procediment d'elaboració i aprovació d'aquests plans. En principi, la Direcció General, tal com hem pogut veure en l'informe, no disposa d'un manual de procediments d'agudament aprovat per formular aquests PDUs i les seves modificacions. Tot i així, tot i que no hi ha aquest manual de procediments, sí que és veritat que hi ha un full de ruta, unes memòries anuals d'activitats, una regulació d'informes a sol·licitar i unes fitxes. Per tant, sí que hi ha una sèrie de documents, però no un manual de procediments com nosaltres creiem que sí que hi hauria d'haver.

El Departament de Territori, per gestionar tots aquests plans, diguem-ho, que gestiona els expedients d'urbanisme a través de dues aplicacions informàtiques, el tramitador electrònic d'urbanisme i el gestor d'expedients d'urbanisme, i per valorar

el procediment emprat per la Direcció General s'ha seleccionat una mostra d'expedients aprovats definitivament entre el 2010 i el 2022. Què hem trobat en aquesta mostra d'expedients? Doncs que es pot concloure que el grau de qualitat del procediment de formulació dels plans directores urbanístics és d'un nivell mitjà, amb un acompliment parcial del procediment.

I dels deu aspectes fiscalitzats que consten en l'informe, que si féssim una analítica de la part que s'ha fet millor i de la que s'ha fet pitjor, no s'ha complert la diagnosi prèvia de l'actuació, ni hi ha constància de l'existència de la comissió tècnica, ni de la comissió executiva dels plans directores urbanístics, però per contra, s'ha complert l'aprovació definitiva dels plans i la seva publicació.

En referència a la modificació i vigència dels plans directores urbanístics, la modificació dels plans és raonable, considerant, perquè aquí hi havia una qüestió que ens van plantejar de dir, quan hi ha modificació dels plans és una cosa bona a nivell del procediment de gestió o no és bona, no? En principi, si el pla ha estat formulat en funció d'uns objectius i amb uns paràmetres establerts en el temps, hauria de mantenir-se i per tant no caldria la modificació. Però també és veritat que en un procés tan llarg i en alguns casos, com ja hem explicat abans, tan complex, és raonable considerar la necessitat que aquests objectius i aquests paràmetres es modifiquin al llarg del temps i comportin una sèrie de modificacions dels plans.

Fixin-se també que el 74,51 per cent de les modificacions dels PDU's fan referència a plans d'ús de les àrees residencials, que hem parlat, abans aprovades fins al 2010, i d'aquests, vint-i-tres tenen per objecte deixar sense efecte les àrees i quinze tenen per objecte reduir la delimitació i l'ordenació de les àrees.

Quant a la vigència, en aquest apartat el que avaluem és la qualitat del procediment de formulació d'aquests plans directores i es fa analitzant la possible existència de recursos interposats contra els plans, el percentatge de sentències estimatòries enfront de les desestimades i les principals causes per les quals el Tribunal Superior de Justícia dicta sentències estimatòries contra el pla.

De la revisió dels cinquanta-dos plans directores donats d'alta entre aquests exercicis 2010 i 2022 i aprovats fins al 31 de desembre del 23, es desprèn que gairebé tots –

el 94,23 per cent—, es mantenen vigents i només tres han estat declarats nuls en la seva totalitat per sentències del Tribunal Superior de Justícia.

També s'observa un elevat nombre de recursos contenciosos administratius presentats contra els plans directors urbanístics. Cal indicar que el 12,79 per cent d'aquests recursos han estat estimats, fet que ha representat la nul·litat total o parcial d'aquests plans. Si s'analitzen les causes de nul·litat, en general cal destacar que el 31,25 per cent de les sentències estimades pel Tribunal corresponen a recursos presentats per vulneració de l'autonomia municipal, fet que pot posar de manifest certes mancances en el procés de consulta als ajuntaments al llarg del procés.

Quant a les conclusions més significatives, el que està clar —i això ja ho he dit al començament, que ja ens havia creat el primer problema a l'hora d'haver de canviar l'enfocament d'aquest informe—, és que el departament no formalitza cap document de planificació a llarg termini en què es prevegin uns objectius pluriennals a assolir amb relació a l'ordenació del territori i concretament amb la gestió dels plans directors urbanístics. El fet que el departament no disposi d'objectius específics quant a la gestió del procediment de formulació suposa una limitació a la valoració dels resultats obtinguts, perquè si no tenim objectius és molt difícil poder avaluar el que estan fent els plans directors urbanístics.

També, de l'anàlisi del procediment de tramitació i aprovació dels plans, s'ha observat dificultats i retards en la seva tramitació per una planificació incorrecta, per manca de consens o per la complexitat de l'expedient, entre altres raons. I, malgrat els procediments de participació i consulta dels ajuntaments i de la ciutadania previstos en la normativa, s'evidencia una elevada conflictivitat en l'aprovació d'un pla director urbanístic pel nombre elevat de recursos presentats.

Què recomanem? Doncs, les principals recomanacions són que caldria promoure el desenvolupament d'un reglament que establís detalladament el procediment a seguir en la tramitació i aprovació dels plans urbanístics. Segona, que per tal de millorar el procés de tramitació i per evitar que es quedin aturats o es desestimïn, caldria millorar la diagnosi prèvia en la fase inicial del procediment. La tercera recomanació és una cosa que està a la norma però que no s'ha fet, que caldria que el Departament impulsés: la revisió del Pla Territorial General de Catalunya aprovat el 1995 i no

actualitzat, quan en la seva aprovació se'n preveia la revisió com a mínim cada deu anys. El 1995 han passat força més de deu anys.

Caldria també que el departament integrés les dues eines informàtiques utilitzades per la gestió dels expedients urbanístics per millorar la gestió dels expedients i reduir el risc d'incorreccions i duplicitats.

A partir d'aquí quedo a la seva disposició per qualsevol dubte o pregunta.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit serà el torn dels grups parlamentaris i en primer lloc en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya té la paraula la diputada Laura Martínez. (*Veus de fons.*) Ah, perdó, la diputada Maria Àngels Planas, quan vostè vulgui.

M. Àngels Planas i Crous

Moltes gràcies, president. Començar saludant els síndics que avui ens acompanyen i també reconeixement a la feina feta del síndic Josep Viñas per aquests plans directores urbanístics i aquest informe que quan el llegeixes el trobes molt complicat. Vostè ara l'ha explicat i l'ha fet molt fàcil, però jo quan me'l vaig llegir..., bé, me'l vaig haver de llegir més d'una vegada.

El seu treball posa sobre la taula unes dades objectives amb un missatge de fons que compartim nosaltres plenament. El territori necessita planificació, previsió i continuïtat. I es tracta d'un informe que és extens, és detallat i útil, i que aporta un anàlisi sòlid sobre com s'ha gestionat la planificació territorial en aquests darrers anys i que sobretot ens ajuda a identificar amb claredat quines són les mancances del sistema i quins camins de millora tenim per davant.

L'informe posa de manifest una primera mancança rellevant, que ho ha dit també el síndic, l'absència d'una planificació estratègica a llarg termini en matèria dels plans directores urbanístics. No disposem de document que fixi els objectius plurianuals, tampoc les prioritats clares, ni tampoc els recursos associats, i aquesta manca de rumb estratègic fa que la gestió sigui fragmentada, reactiva i sovint és poc eficient. I aquestes demores a la tramitació dels expedients aturats i desestimats, també hi ha

dificultats en avaluar els resultats, són conseqüències directes d'aquesta manca de planificació.

En aquest sentit, des de la Sindicatura heu fet unes recomanacions, que Junts compartim plenament aquesta recomanació, que és l'elaboració d'un document de planificació en llarg termini que permeti ordenar aquesta actuació i establir els objectius mesurables i vincular-los en els programes pressupostaris, que tampoc estan vinculats. Planificar el territori no pot dependre que hi hagi unes decisions puntuals en moments determinats o conjunturals, sinó que hi ha d'haver una visió de país estable i també compartida i que, evidentment, és molt important que doni seguretat als ajuntaments i als agents econòmics i sobretot també a la ciutadania.

L'informe també evidencia la complexitat del sistema actual, només d'una part dels plans inicials s'han acabat definitivament, fet que posa en relleu les dificultats d'aquest procediment, aquesta manca de consens, aquesta diagnosi inicial insuficient i també la complexitat normativa i l'elevada càrrega administrativa. Aquestes dificultats no només allarguen els terminis, sinó que també generen moltes incerteses i també conflictes, especialment en l'àmbit municipal, que perjudica molt en els ajuntaments.

Per això, l'altra recomanació que vostès fan, que és de disposar d'un reglament o d'un manual de procediments clar i homogeni, que reguli la tramitació dels plans directors urbanístics, doncs també hi estem totalment d'acord. Unes regles clares, compartides, transparents, que facilitarien molt més aquesta feina dels equips tècnics i millorarien la coordinació interadministrativa i també reforçaria la seguretat jurídica del conjunt del sistema.

Un altre element de gran rellevància que s'ha destacat a l'informe és la vigència dels instruments de planejament que no s'han actualitzat. Es parla d'aquest Pla Territorial General de Catalunya, que es va aprovar el 1995, i un país ha canviat profundament, han passat moltíssimes coses en termes demogràfics, econòmics, socials i també ambientals i continuar planificant en un marc que no ha estat revisat, doncs limita molt la capacitat de donar una resposta a aquests reptes actuals de l'emergència climàtica, l'equilibri territorial o també l'accés a l'habitatge. La recomanació de revisar aquest pla és, per tant, totalment oportuna i hi estem totalment d'acord.

I, finalment, doncs la Sindicatura insisteix en la importància de millorar la diagnosi prèvia dels plans, especialment en la fase inicial, incorporar criteris ambientals, d'anàlisi de la demanda real del sòl, dels riscos naturals i de la connectivitat, perquè ens permetrà evitar aquestes desestimacions sobrevingudes i reduir també aquesta conflictivitat posterior. Nosaltres des de Junts entenem el planejament territorial com una eina al servei de la cohesió social, del respecte al món local i el desenvolupament en l'equilibri del país i, per això, demanem que aquest informe no quedi en el calaix, sinó que es tradueixi en accions concretes i consensuades.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Albert Salvadó, quan vostè vulgui.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Síndic major, síndic Viñas, resta de síndics i síndiques que ens acompanyeu. Bé, primer, felicitar i agrair al síndic Viñas i al seu equip l'informe, reconeixent la utilitat i el rigor de l'anàlisi que aborda un àmbit que és clau per al país i per al seu futur, que és la planificació territorial i urbanística en l'escala supramunicipal.

L'informe, de fet, posa en manifest una realitat amb llums i ombres. D'una banda, constata que els plans directores urbanístics són un instrument plenament consolidat, amb una qualitat procedimental globalment adequada. El fet que només un dotze i escaig per cent dels recursos interposats hagin estat estimats i que pràcticament el noranta-quatre per cent dels plans aprovats definitivament entre el 2010 i el 22 continuïn encara vigents, bé, indica, o podria indicar, que quan els plans arriben a bon port ho fan amb solidesa jurídica i capacitat operativa.

Ara bé, la Sindicatura també és clara a l'hora de assenyalar mancances estructurals que no podem ignorar. La principal és l'absència d'una planificació estratègica a llarg termini per part del Departament, ja n'ha fet referència el síndic. No existix, diu l'informe, cap document que fixi objectius plurianuals en matèria d'ordenació del territori, ni que vincule estos objectius als recursos humans, tècnics i pressupostaris

disponibles. Esta manca de visió estratègica té conseqüències directes, dificulta el seguiment dels PDUs, enreda la seua tramitació i impedit una avaluació clara del grau d'assoliment de les polítiques públiques.

Un segon element crític és la tramitació excessivament llarga i complexa. Només el quaranta-sis per cent dels expedients iniciats entre el 2010 i el 22 han estat aprovats definitivament. A finals del 23 hi havia –també s'ha citat a l'explicació–, seixanta-un expedients no finalitzats, molts d'ells encallats per una diagnosi inicial insuficient, per manca de consens institucional o per la complexitat normativa i sectorial. Aquí la Sindicatura crec que és especialment clara, cal reforçar esta fase inicial, dotar-la d'una diagnosi territorial, ambiental i socioeconòmica sòlida i evitar iniciar plans sense una base prou madura.

L'informe també detecta dèficits organitzatius interns, la inexistència d'un manual de procediments formalment aprovat, la manca de reglament específic per als PDUs, la no constitució efectiva d'òrgans com la comissió tècnica o executiva i la fragmentació dels sistemes informàtics de gestió. Tot plegat genera ineficiències, duplicitats i risc d'errors administratius que no mos podem permetre.

Pel que fa a les recomanacions des d'Esquerra, les compartim plenament, mos semblen especialment rellevants tres línies d'acció. En primer lloc, l'elaboració d'un document de planificació territorial a llarg termini que done coherència al conjunt d'actuacions. En segon lloc, l'actualització pendent i urgent del Pla Territorial General de Catalunya vigent des del 95 i, finalment, la necessitat d'ordenar, sistematitzar i digitalitzar de manera integrada tota la gestió dels expedients urbanístics.

Pel que fa al tràmit d'al·legacions, cal indicar que no s'ha incorporat a l'informe perquè van estar presentades fora de termini. Això, des del nostre punt de vista, no invalida les conclusions de la Sindicatura, que es basen en evidències objectives i contrastades. En tot cas, mos interpel·la també sobre la importància de respectar els temps i formes institucionals si volem un diàleg constructiu entre òrgans de control i administració executiva.

I acabo amb una reflexió més política. Els plans directors urbanístics no són un simple instrument tècnic, són una eina clau de planificació estratègica que mos ha d'ajudar a garantir més cohesió territorial i vertebració nacional. Són l'espai on es pot

alinejar habitatge, mobilitat, activitat econòmica, protecció al paisatge i lluita contra l'emergència climàtica. En un país com lo nostre, amb fortes desigualtats territorials i una gran pressió sobre el sòl, els PDUs han de ser palanques de justícia social i equilibri territorial. La unitat de temps en urbanisme és molt gran, segurament massa gran. Tot costa molt de temps i també el temps de tramitació dels instruments urbanístics –i abans s'insinuava–, pot acabar distorsionant la mateixa tramitació.

En planificació urbanística pensem des d'Esquerra Republicana que és important disposar d'instruments que afinen el focus entre lo que és lo planejament municipal i el planejament territorial i pensem que els plans directius urbanístics que estan a meitat de camí entre uns i altres són eines estratègiques que hem de treballar perquè siguin encara més efectives. Per això, reforçar-los no és només una qüestió de bona gestió administrativa, és una aposta de país i des d'Esquerra estarem amatents perquè el Govern assumisca les recomanacions d'este informe i convertisca la planificació territorial en una autèntica política estratègica per al conjunt de Catalunya.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular té la paraula la diputada Míriam Casanova, quan vostè vulgui.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. També voldria agrair primer al senyor Viñas per la presentació i després també a tot l'equip de la Sindicatura de Comptes per l'elaboració d'aquest informe de fiscalització, que no ha estat senzill, que pretenia ser una fiscalització totalment operativa i que finalment s'ha centrat en aspectes legals i de gestió, sobretot aquest complex procediment de tramitació que són els plans directius urbanístics.

Entre les observacions més significatives de l'informe des del Partit Popular també voldríem destacar el fet que hi ha enormes dificultats per aprovar un pla director urbanístic i les dades ho diuen per si soles. Dels cent tretze plans iniciats, tant de nova creació com de modificació d'un pla preexistent en el període 2010-2022,

només cinquanta-dos es van aprovar definitivament, és a dir, el quaranta-sis per cent, menys de la meitat.

I hi ha una gran varietat de motius al darrere que expliquen totes aquestes dificultats i demores i l'informe en destaca varies, entre elles la desestimació sobrevinguda de la tramitació dels expedients, una planificació incorrecta, la manca de consens necessari entre les administracions, la complexitat de la definició o dels objectius dels plans i la nul·litat del pla com a conseqüència de diversos recursos interposats contra el pla.

Per tant, considerem fonamentals tot el conjunt de recomanacions que fa la Sindicatura per fer front a aquestes dificultats i així doncs, creiem que el Govern hauria d'elaborar –i ja amb caràcter urgent–, un reglament que serveixi per detallar tot el procediment a seguir en la tramitació, com en l'aprovació de tots els plans directors urbanístics i també en el marc de tota una planificació i a llarg termini amb relació a l'ordenació del territori. A més, també considerem que és molt important millorar la diagnosi prèvia, tal com diu l'informe, i en l'inici del procediment del pla i, per tant, incorporant un estudi tècnic sobre l'interès territorial, les condicions ambientals, la demanda de sòl, la connectivitat i accessibilitat, entre altres.

El segon aspecte que voldríem destacar és l'elevada conflictivitat que considerem que hi ha en l'aprovació dels plans directors urbanístics, doncs es van presentar dos-cents vuitanta-quatre recursos pels vint-i-dos plans directors urbanístics aprovats en el període 2010-2022. Davant aquest fet voldríem preguntar a la Sindicatura si caldria fer alguna recomanació per millorar els procediments de participació i de consulta, especialment amb els ajuntaments i en general amb la ciutadania.

L'informe destaca que només un percentatge molt baix d'aquests recursos han estat estimats, però també fa menció que bàsicament és per vulneració de l'autonomia municipal en el planejament. Per tant, sorprèn que no es pugui enfortir aquesta cooperació entre administracions, en el cas concret entre la Generalitat i els ajuntaments per evitar aquesta conflictivitat a l'hora de tramitar i aprovar aquests plans.

No sé si encara en el Departament de Territori continuen amb dos programes informàtics, un dels quals està segons l'informe estava totalment obsolet, però si fos

així compartim la necessitat que el Departament disposi del programa informàtic actualitzat i específic per la gestió dels expedients per millorar l'eficàcia, l'eficiència i el control de la tramitació d'aquests plans.

I per últim, voldria aprofitar ja que tenim el grup parlamentari que dóna suport al Govern a veure si ens pot informar si el Govern ja té previst impulsar la revisió del principal pla, que és el Pla Territorial General de Catalunya que com molt bé s'ha dit es va aprovar l'any 95, per tant fa trenta anys i que no s'ha actualitzat des de llavors, tot i que la normativa estableix un procediment de revisió cada deu anys com a mínim.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de VOX té la paraula el diputat Javier Ramírez, quan vostè vulgui.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies senyor president. En primer lloc, com no pot ser d'una altra manera, agrair aquest informe. El que passa és que aquest informe és una esmena a la totalitat a les conselleries de Junts per Catalunya. Ho dic perquè després d'escoltar la diputada de Junts, que estava d'acord amb les recomanacions, a mi em fa molta gràcia, perquè clar, aquí interpel·la directament dos consellers, el senyor Calvet i el senyor Puigneró, tots dos consellers de Junts per Catalunya.

Per tant, escolti'm, aquí podem parlar que si no tenen el programa informàtic, que si no sé què, no sé quants... Si volem, agafem les declaracions del senyor Puigneró que venia aquí a dir que donaria la volta a tot el sistema informàtic i la digitalització, no només de la Generalitat de Catalunya sinó de tota Catalunya. I al final doncs com va ser el resultat, que és una excusa per dir que això no se li dona recorregut.

Miri, l'ordenació del territori és fonamental, i és fonamental per saber on hem d'anar, com volem anar i com volem créixer. I a Catalunya s'ha vist moltes vegades, precisament hi ha una manca de previsió a l'hora de poder créixer molts municipis. Hi ha molt de sòl que estan parats amb els PDUs, que els ajuntaments –i vostè ho sap perfectament perquè governa en un ajuntament–, sap les dificultats i els temps

que això suposa. Per tant, no està funcionant a Catalunya. No està funcionant. No funcionen ni els processos als ajuntaments ni, en conseqüència, a la Generalitat de Catalunya. Per tant, escolti'm, aquí s'ha dit, manca de previsió estratègica. Home, evident, trenta anys que estem parats, doncs vés a saber com ho fem.

I el tema urbanístic aquí Catalunya és molt delicat. Si vostè parla amb socis d'altres comunitats autònomes, el procés en la tramitació urbanística no és aquest. Ni el temps que triguen a Catalunya. I sap què passa? Que això el que fa és determinar molt la inversió en habitatge, la inversió en el territori i, sobretot, en l'ordenació del territori dels municipis. I miri, algú em deia, bé, és que només el dotze per cent dels recursos donen a tràmit i, per tant, només és un percentatge molt petit. Escolti, miri, jo he vist com el Tribunal Suprem anul·lava un pla parcial perquè els senyors d'Esquerra i els senyors del PSC i llavors Iniciativa, és a dir, els Comuns d'ara, volien construir i van construir en una zona inundable a Torredembarra, per exemple, i el Tribunal Suprem ho va haver d'anul·lar.

I aquí li puc posar molts exemples de plans generals que va aprovar l'Ajuntament, conformitat de la Generalitat de Catalunya, conformitat de la Comissió de Territori, conformitat absolutament de tots els polítics que governaven a Catalunya, que governaven al municipi. I, evidentment, doncs, la societat civil ho va impugnar, va arribar el Suprem i el Suprem va dir el que va dir.

Per tant, què vull dir amb això? Avui, ara, a dia d'avui, a 5 de febrer, encara no s'ha anul·lat al Pla General aquell pla parcial. I l'excusa és, bé, és que ja hi ha una sentència del Tribunal Suprem que, evidentment, s'ha d'executar i, per tant, ja de facto això vol dir que en aquella zona no es pot construir, per tant, no és urbanitzable. Però, segons el Pla General, sí que ho és.

Què vull dir amb això? He posat un exemple per dirimir el que pot suposar la planificació del territori, que és fonamental. I aquí és una part que sí que puc estar d'acord amb el diputat d'Esquerra, que ho ha dit molt clarament. Hem de saber on hem d'anar. Però, per saber on hem d'anar, hem de tindre un objectiu autonòmic, en aquest cas, o de regió, cosa que s'ha dit aquí també, fa trenta anys que no es planifica. Però és que s'ha de ser coherent. Precisament, si anem justament a aquest informe, no podem anar... I mira que m'encanta, eh?, interpel·lar el Partit Socialista,

no podem anar al Partit Socialista, aquí són els dos consellers de Junts per Catalunya, per tant, fem una reflexió.

I per últim, i per acabar, sobre el temps i la dilatació de les aprovacions urbanístiques. Aquí parlem del PDU, però podem parlar de moltes qüestions que afecten directament els plans de directors urbanístics, i també els plans generals. El fet està en què el temps, des de la incoació dels expedients fins la revisió, aprovació i impugnació, fins que això s'implanta al territori, passen molts anys, moltíssims. Moltíssims. I crec que aquest informe també ens ajuda a reflexionar, des de la pròpia Administració, des del legislador, com estem aquí, de com podem fer per escurçar aquest temps, i com podem fer per escurçar aquests processos, perquè és un escàndol. Perquè, de veritat, és que és molt difícil fer créixer Catalunya amb la situació urbanística actual.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, seria el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. La diputada Núria Lozano s'ha excusat perquè té una altra comissió. No havent-hi cap representant de la Candidatura d'Unitat Popular, tampoc del Grup Mixt, passaríem al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula el diputat Guillem Sánchez, quan vostè vulgui.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies, president, i gràcies, síndic Viñas, per la presentació. Crec que convindrem tots que, ni el marc normatiu, ni l'arquitectura institucional fan senzill l'objecte d'aquesta anàlisi del present informe. Per situar-nos, els plans directors urbanístics són l'instrument de planificació urbanística, encara que vostè, síndic Viñas, ha preferit classificar-los. Jo aniré per l'objecte, bàsicament, la planificació urbanística de grans infraestructures, de polítiques supramunicipals del sòl i habitatge, d'àrees residencials estratègiques i de l'ordenació de sectors d'interès supramunicipals. I els PDU estan per sota del Pla Territorial General de Catalunya, dels plans territorials parcials i sectorials i dels plans directors territorials, i per sobre dels POUMs, no?, els Plans d'Ordenació Urbanística Municipal. És aquesta figura intermèdia que analitzem.

I si anem a les conclusions, crec que les podem agrupar en tres grans grups. Les dificultats, les demores i la conflictivitat, que s'ha parlat aquí en les intervencions precedents. El primer grup, les dificultats del procediment de tramitació inclouen les desestimacions sobrevingudes, la planificació incorrecta, la manca de consens necessari, la complexitat de la definició o dels objectius dels plans. Vostè a la seva presentació ha parlat dels quaranta-sis plans no finalitzats per aquestes dificultats o la nul·litat com a conseqüència dels recursos interposats.

El segon grup, les demores també en el procediment de tramitació, la fase de participació i publicitat amb els ens locals i la ciutadania, en l'elaboració del document inicial estratègic i en la sol·licitud dels informes sectorials estratègics.

I el tercer grup, que és el que crec que s'ha parlat més, és l'elevada conflictivitat en l'aprovació dels PDU. Crec que s'ha comentat, dels vint-i-dos PDU aprovats entre el 2010 i el 2022 s'han després dos-cents vuitanta-quatre recursos. Sí és cert que dos d'ells concentren dos-cents deu recursos i els vint restants concentren vuitanta-quatre recursos. Una mitjana de 4,2 recursos per PDU aprovat. Això demostra l'elevada conflictivitat de la planificació dels PDUs.

I el que ens diuen llavors aquests tres grups de conclusions és un fet, no?, que tenim un marc normatiu complex, lent i desfasat. S'han acumulat capes successives de regulació que han generat procediments massa llargs, rígids i duplicats i aquesta complexitat allarga, consumeix recursos públics i privats de manera poc eficient. Per tant, el que s'ha de fer per una banda és crear l'estructura interna de control de gestió que s'ha parlat abastament i, per una altra, actualitzar la normativa per adequar-la a la Catalunya del 2026, la dels 8 milions i la dels possibles 10 d'aquí uns anys. S'ha d'establir un equilibri territorial en una Catalunya diversa en l'escala municipal d'hàbitats i de paisatges i tenir presents els grans reptes globals com l'emergència climàtica i les transformacions demogràfiques i tecnològiques.

Per això i crec que contestant tant al síndic com a la pregunta de la diputada Casanova, malgrat no siguem Govern, però sí que els donem recolzament, el passat 18 de novembre el Govern va crear el grup de treball tècnic del Departament de Territori amb dos objectius. El primer, actualitzar el Pla Territorial General de

Catalunya. I el segon, actualitzar també la llei d'urbanisme de Catalunya, és a dir el què i el com.

I també, dintre de l'objectiu general de millora de l'Administració pública de Catalunya, el Govern, el passat 2 de desembre va iniciar la tramitació de la llei de simplificació de tràmits urbanístics i ambientals, que pretén modernitzar els procediments, reduir tràmits innecessaris i eliminar duplicitats, agilitzar terminis i modernitzar la tramitació, també donar més protagonisme i responsabilitat als promotors i professionals i, evidentment, fer-ho amb totes les garanties urbanístiques i ambientals. Per tant, crec que es pot afirmar que estem fent camí.

I ja està, per acabar, tornar a donar les gràcies a la feina de la Sindicatura de Comptes, perquè aquest informe, evidentment segur que millorarà l'urbanisme català.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara, novament, és el torn de paraula del síndic Josep Viñas, quan vostè vulgui.

El síndic Josep Viñas i Xifra

Bé, de les qüestions que vostès han comentat, doncs crec que coincidim amb la majoria amb les que diu l'informe i l'única pregunta que crec que m'han fet concreta és la diputada Casanova, que m'ha dit si caldria fer alguna recomanació d'aquests procediments entre el món local i la Generalitat. Nosaltres ho hem posat en la conclusió nou, després no n'hem fet cap recomanació perquè ens sembla que aquesta elevada conflictivitat en l'aprovació per aquests procediments de participació i consulta del món local segurament caldria que hi hagués algun canvi legislatiu, però nosaltres crec que en aquest cas no podem fer una recomanació d'aquest tipus i, per tant, ho deixem únicament com a conclusió.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Doncs tanquem aquest punt.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 15/2025, sobre l'anàlisi del personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del sector públic dependent, corresponent als exercicis del 2019 al 2023

256-00025/15

I passem al darrer punt de l'ordre del dia, que és el procediment relatiu a l'informe de fiscalització 15, del 2025, sobre l'anàlisi del personal de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del sector públic dependent, corresponent als exercicis del 2019 al 2023. El debat comença amb la presentació per part del síndic major, Miquel Salazar i Canalda, que ha estat el síndic designat pel Ple de la Sindicatura de Comptes. Per presentar l'informe té la paraula el síndic Miquel Salazar, quan vostè vulgui i els dispositius ho permetin...

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

El síndic major (Miquel Salazar Canalda)

Bon dia, diputades, diputats, companys i companyes de la Sindicatura. Bé, aquest és un informe diferent. En l'actual Ple de la Sindicatura estem intentant abordar molts temes i probablement alguns informes surten del que és ordinari en el sentit de la fiscalització, però sí que tenim com a referent el que volem és aportar reflexions al Parlament i a l'Administració i al conjunt de la societat sobre allò que nosaltres fiscalitzem. Per tant, reflexions que a vegades, com en aquest cas, no adopten estrictament el format d'un informe, sí el que fa l'estructura, però sí que no és el que seria un informe habitual dels que els portem a aquesta comissió.

Hem volgut fer una anàlisi del personal de l'Administració de la Generalitat i del sector públic dependent i que potser els semblarà una obvietat, però és molt important, perquè comencem ja a tenir una seqüència de comptes generals consolidats i que, per tant, ens donen allò que cada cop que venim aquí i expliquem el Compte General, ens donen una fotografia molt menys borrosa del que és el sector públic. Aquest informe, aquesta anàlisi agafa l'Administració de la Generalitat i les 207 entitats que consolida.

Per tant, estem agafant un perímetre molt gran. Pràcticament queden les associades, les multifuncions i, òbviament, les universitats que no estan en el compte general. Però el que fa el sector públic és un perímetre suficientment gran com per poder fer una anàlisi i, sobretot, perquè el fet de poder anar analitzant comptes generals del 2023, que jo crec que ja va ser el segon o el tercer que ja vam portar amb un treball consolidat, ens permet començar també a explotar.

Després d'aquest informe, si el Ple ho considera bé, perquè encara està pendent d'aprovar, portarem un informe una mica conseqüent d'aquest, que és el de l'estabilització i que també forma part d'aquest procés de dir, anem a explotar aquesta eina tan important i a la que li dediquem moltes hores a la Sindicatura per fer en el Parlament l'informe del compte general, doncs anem a explotar ja el document de l'informe del compte general, que nosaltres ja ens el coneixem, que ja l'hem treballat, i veure, poder treure altres fruits més enllà de l'informe, que evidentment és important i que no li traiem cap tipus de valor, que fem anualment i que és, tal com diu la nostra llei, és prescriptiu.

Quin és l'objecte de l'informe, un cop feta aquesta presentació? Analitzar l'evolució del personal de l'Administració de la Generalitat i del sector públic depenent i de les seves despeses pressupostàries en un període, 2019-2023. És un període que, no cal que els hi recordi, m'ho estalviaré, però és un període en què hi ha hagut moltes coses, no només la covid. Vam començar amb una dana que es deia Gloria, suposo que..., i just va ser per aquestes dates. I aquesta dana, em sembla que va ser el gener-febrer del 2020, sí, 20, abans de la covid.

L'altre element és fiscalitzar el compliment de legalitat en matèria de despeses de personal del Departament d'Acció Exterior..., hem agafat un departament, un departament petit, i hem analitzat les despeses i, per tant, aquest..., i el compliment de la legalitat.

I després, l'altre objecte de l'informe que hem volgut posar és fiscalitzar els sistemes d'informació. Dintre de les feines que estem assumint i que aniran a més, és, a banda de fiscalitzar, de fer la fiscalització economicofinancera, el control de la legalitat, l'anàlisi operatiu, és veure la seguretat dels sistemes d'informació de la nostra Administració. Aquest és un element important i que n'estem aprenent i que, com

han vist a l'informe, s'explica a bastament, jo crec que suficientment el que estem fent en base a unes guies de fiscalització que compartim amb altres òrgans de control, i que el propòsit és validar si les eines que fa servir l'ens fiscalitzat són suficients des del punt de vista de la seguretat que determina una instrucció, una referència, que és l'Esquema Nacional de Seguretat que és comú per a tot Espanya i que és l'eina a la qual tots ens hem de vincular a l'hora de parlar de la ciberseguretat que tenen les nostres aplicacions i tot el nostre sistema informàtic.

Tipus de personal. Estructural, persones que ocupen llocs que responen a necessitats permanents de l'organització, i conjuntural. Per què ho hem simplificat tant? Perquè aquest era el tema que a nosaltres ens interessava, no ens interessava aquí diferenciar tipologies de contractes, sinó veure persones estructurals i persones conjunturals.

Què entenem per conjunturals? Personal que ocupa llocs que responen a necessitats temporals de l'organització, ja sigui per la gestió de programes temporals, com saben, aquest és una forma, o per l'absorció de puntes de feina molt focalitzades en el temps. També inclou el personal que realitza substitucions per cobrir la baixa per excedència.

Ens hem permès alguns dibuixos. El grafisme evidentment el millorarem amb els anys, però som auditors, i entenguin que el disseny..., però bé, ja estan bé aquests, eh?, però millorarem, sí que estan..., anirem en procés de millora. El 2023 es disposava de 299.000 efectius, un vuitanta-sis per cent estructurals i un tretze per cent conjunturals, amb un increment des del 2012 de trenta-nou mil persones. Un increment, per tant, en números absoluts del quinze per cent. La despesa personal era de 14.643 milions d'euros, amb un augment respecte a l'exercici del 2019 del trenta-dos per cent.

Aquí veuen una gràfica, espero que es vegi bé, una gràfica on expliquem el personal estructural com s'incrementa, del 2019 cap endavant, dels dos-cents quinze als dos-cents cinquanta-nou, i veuran aquí que hi ha un increment del personal conjuntural. Fixin-se que això coincideix amb efectes pandèmia, 2020-2021, és quan es fan els increments de personal, bàsicament en l'àmbit sanitari, però no només sanitari, també d'administració i serveis, també en molts camps, aquestes contractacions, i

després que això baixa, aquest percentatge va baixant, cinquanta-vuit arriba a la punta de seixanta, baixa a quaranta-vuit i trenta-nou, 2022-2023, perquè és on s'inicien els processos d'estabilització, és a dir, és personal que era conjuntural i passa a estabilitzar-se.

El personal estructural augmenta –perdoneu per la redundància– per l'estructuralització de places conjunturals i l'inici del procés d'estabilització. El personal conjuntural augmenta amb la covid i disminueix amb l'estructuralització.

Més coses que volíem explicar. Bé, aquí expliquem, primer, més del cinquanta per cent dels efectius estan adscrits als departaments, el 37,7 és en els consorcis i entitats de dret públic. No és ni bo ni dolent, però per això nosaltres insistim tant que el consolidat era molt important per la Generalitat, perquè la manera de gestionar moltes coses de la Generalitat és amb consorcis i entitats de dret públic i per tant Era molt important que tinguéssim aquest consolidat que ens permet, la foto que jo els hi deia abans, molt més clara, molt més diàfana del que estem parlant. Un altre element important, seixanta-set per cent dones, trenta-dos per cent homes.

El personal, menors... –i després, aquesta també és molt important, l'última, que després els hi farem un comentari–, menors de trenta anys, el set per cent; entre trenta i quaranta-quatre, el trenta-cinc; entre quaranta-cinc i cinquanta-nou, quaranta-set i majors de cinquanta-nou, el nou per cent. És el que hi ha, no, no..., avui venim de fotògrafs, perquè sempre venim a portar-los el que hem vist, el que hem vist és una foto, sempre, però en aquest cas més clar que mai, eh? El personal estructural correspon majoritàriament a dones, el seixanta-set per cent, que treballa en departaments i amb una edat entre quaranta-cinc i cinquanta-nou anys. Aquesta seria una mica allò de què estem parlant.

Per funcions, sanitat, trenta-set per cent; educació, trenta-sis; administració i serveis –administració i serveis és un concepte molt calaix de sastre, eh?, aquí també hi ha els enginyers de PTO, els arquitectes, no ho sé, aquí hi ha moltes coses; seguretat, un 8,3 per cent i administració de justícia 5,25. Respecte al total destaca sanitat amb aquest quaranta-u i educació amb un trenta-dos, d'acord?, respecte a costos.

Temporalitat. Tres treballadors de cada deu estan vinculats temporalment, estem parlant d'aquell període. Evidentment, la temporalitat està baixant i quan arribem al

2024, que no és objecte de l'informe, veuran com s'ha anat reduint i en l'informe que els presentarem veuran que hi ha una certa reducció. Un terç del nombre d'efectius dels totals estava en una situació temporal. Curiosament, aquesta dada és important, fixin-se que la temporalitat, la línia del personal sanitari puja i s'estabilitza a partir del 22-23; en canvi, la dels docents baixa pels processos d'estabilitat que ja s'han donat a partir del 22-23. Les altres línies queden bastant estables, és a dir, la seguretat no hi ha evidentment temporalitat i, per tant, queda molt estable. O a l'Administració de justícia o a administració i serveis.

Bé, altres incidències. Aquesta que els comentaré ara té una explicació i per això l'hem posada, i l'hi vam donar moltes voltes perquè no volem tampoc ser... Com saben, nosaltres volem explicar les coses, el que no ens... I com alguna vegada hem comentat, la política la fan vostès, nosaltres no en fem de política. Vull dir, el dia que vulguem fer política ens presentarem a les eleccions, cadascú amb qui cregui oportú, però hi ha un tema que és important. La llei 17, d'igualtat efectiva de dones i homes, estableix com a objectiu la representació paritària, que cap sexe no supera el seixanta per cent del conjunt de persones i ha de tendir a assolir el cinquanta. En aquest cas, es dona aquesta situació.

Jo crec, i si em permeten i sense afany d'esmenar el Parlament, que per això avui tenim el senyor Ridao de lletrat, que a vegades el redactat de la llei es traeix a si mateix. Jo crec que no es volia dir això, a la llei, es volia dir una altra cosa, es volia dir que hi hagués una garantia de paritat. I en canvi, de la manera que es diu en aquest moment, el literal de la llei s'incompleix. Només és això, eh?, no té més, però..., i en la fiscalització del personal del Departament d'Acció Exterior es van detectar algun error en encàrrec de funcions que requerien la seva regularització.

Altres incidències. A la fiscalització de ciberseguretat, el nivell assolit dels controls revisats mostra una efectivitat insuficient en els controls bàsics número 8, relatiu al compliment de legalitat, nivell de maduresa, N2, i un incompliment insuficient en els controls bàsics de ciberseguretat número 4, relatiu a l'ús controlat. A la pàgina 79 i següents, expliquem el tema de la ciberseguretat. Jo crec que està bastant ben explicat el que hem fet i que és un tema que l'anirem portant.

Per nosaltres és important, molt important. Catalunya té l'Agència de Ciberseguretat, a l'Estat hi ha el Centro Criptológico Nacional i hi ha un treball molt important, que és que els nostres sistemes d'informació estiguin protegits i ben protegits. I, per tant, nosaltres anirem incorporant en la mesura de les nostres capacitats i coneixements, vull dir, nosaltres no tenim auditors informàtics, els nostres auditors són auditors de la banda econòmica, però en la mesura que podem, d'anar aportant informació, fiscalització sobre elements de ciberseguretat. Jo crec que està prou explicat i no m'estenc, però si algú té algun dubte evidentment estem a la seva disposició per ampliar.

Què recomanem per acabar? Tot i reduir la temporalitat, en l'últim exercici fiscalitzat encara es manté un significatiu marge de millora per aconseguir l'objectiu, el qual no s'ha de limitar el número, sinó també a procurar que els treballadors de l'Administració disposin de l'estabilitat adequada. Aquest és el propòsit de totes les modificacions i de les sentències de la Unió Europea sobre estabilitat i, per tant, l'hem de deixar escrit. Aquest que els explicava de l'objectiu de distribució paritària, on cap sexe no superi el seixanta per cent del conjunt, ni sigui..., jo crec que, la meua interpretació –i no surt a l'informe, evidentment–, és que jo crec que és un problema de la llei que tenia un altre propòsit que el que recull.

Això ens passa a vegades i ho hem d'entendre, que no és una esmena al Parlament, per descomptat que no és la nostra feina i no la farem mai, però sí que és una reflexió de dir, a vegades, segons com redactes les lleis tenen una tendència diferent del que tu preveies, i això passa en moltes.

Recomanacions. Aquestes dos són..., sobretot aquesta és molt import. És a dir, tenim una administració envellida. La sindicatura, també, eh?, i jo també. *(Rialles.)* Tenim –i això és important, no, no, i és important, molt important per moltes raons, perquè és una administració... Aviam, també li passa a l'Estat, que té dos-cents anys d'Administració –l'Administració, tal com l'entendem ara, deu tenir uns dos-cents anys. També li passa als ajuntaments, com el de Barcelona o als ajuntaments grans. Les nostres administracions estan envellides. I, per tant, tenen un procés de substitució complicat. I això és el que nosaltres volíem reflectir. Que s'estan fent coses, sí, però

que s'ha de posar un alerta, o un d'aquests aparells que ens hem comprat per al cotxe.

Però és important. Cal fer polítiques de renovació de personal. Tota l'Administració té unes mitjanes d'edat, com hem vist, molt altes, i el procés de substitució és molt complicat. És molt complicat... Mirin, nosaltres tenim... A nosaltres se'ns estan jubilant auditors que porten trenta anys d'experiència. Ja entrarà gent aquest any, eh?, però seran auditors amb zero anys d'experiència. Ja estem fent el relleu, en alguns casos, relativament ben fet. Relativament, eh?, probablement, a vegades, sóc més exigent del que hauria de ser, però ja les anem fent, però no és suficient. Però això els passa a Mossos d'Esquadra, els passa a Bombers, els passa als docents, passa a sanitat.

I tenim un problema. Que aquest problema el té tothom?, sí, però, mal de molts, pandèmia, que no..., nosaltres ens hem de preocupar del nostre. El nostre és que tenim una administració que necessita un procés de relleu i que aquest procés de relleu, per moltes raons, pel període, pensin que vam estar en un període de congelació d'entrada d'efectius de pràcticament set o vuit anys, però no hi ha una sola raó, per falta..., per problemes pressupostaris, per moltes raons, però el fet rellevant és que tenim uns efectius amb unes mitjanes d'edat altes, molt altes. I alerta, i sort que es permeten les pròrrogues i que les pròrrogues, a vegades, es fan bé i, per tant, continua gent que per nosaltres és important que continuï.

L'última. El banc de dades d'ocupació pública. Com saben, l'Administració té una..., és una bona eina, l'hem analitzat, és transparent la informació, però sembla que..., i els recomanem que s'aprofundeixi en la seva millora, que es treballi més aquesta eina, perquè pot ser una bona manera de recollir i, sobretot, de reclutar personal.

Per últim i per acabar, que no estava a les transparències, ja ho he dit abans, però per nosaltres és molt important haver fet l'anàlisi sobre l'Administració de la Generalitat, és a dir, els departaments i els dos-cents set, dos-cents set i algun més, probablement, però sobretot els dos-cents set, les dues-centes set entitats que formen part del Compte General. És molt important perquè, clar, si vostès agafen el Compte General i veuen, només que vegin les relacions, a la pàgina 50 on surten les fundacions, a la pàgina 44 on surten els consorcis, o a la pàgina 40 on surten les

societats mercantils, o les entitats de dret públic que surten a la pàgina 35, veuran que són entitats amb grans nivells d'ocupació. Aquí surt el Clínic, surt Sant Pau, per dir dues entitats amb un gran nivell d'ocupació i que són rellevants, per tant, per això ara hem pogut fer aquest anàlisi, que seria molt limitat si l'haguessin fet només dels departaments.

Evidentment, sortirien el Cos de Mossos d'Esquadra, el Cos de Bombers de la Generalitat, el cos de..., però faltarien moltes coses que estan en aquest grup d'entitats que formen les dues-centes set.

Moltes gràcies i disculpi si m'he estès una mica més del normal.

El president

Moltes gràcies, síndic major. Tot seguit, és el torn dels grups parlamentaris i, en primer lloc té la paraula, ara sí, la diputada Laura Martínez, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, quan vostè vulgui.

Laura Martínez Portell

Moltes gràcies, president; síndic major, resta de síndics que sou aquí. En primer lloc, voldria agrair-vos sincerament a tot l'equip de la Sindicatura de Comptes la feina rigorosa, constant i imprescindible que dueu a terme. La vostra tasca és una garantia de transparència, de bon govern i de qualitat democràtica, i contribueix a reforçar la solidesa institucional del nostre país. Les fiscalitzacions de la Sindicatura no només serveixen per detectar mancances o ineficiències, sinó que també aporten criteri tècnic, mirada independent i eines útils perquè l'Administració funcioni millor, i això des de Junts ho volem reconèixer i ho volem posar en valor.

Entrant, ara sí, en el contingut de l'informe, volia estructurar la nostra intervenció al voltant de tres grans qüestions, que considerem claus pel futur de la funció pública catalana. En primer lloc, l'índex de temporalitat del personal. S'ha dit, l'informe constata que 31 de desembre de 2023, aproximadament un trenta-u per cent del personal estructural de la Generalitat i el seu sector públic tenia una vinculació temporal. És cert que s'ha produït una reducció respecte d'anys anteriors i valorem positivament els processos d'estabilització que s'han dut a terme, però no podem obviar que la xifra continua molt lluny de l'objectiu del vuit per cent. I aquesta situació

té conseqüències reals, dificulta la planificació, debilita els equips i genera incertesa entre professionals que sostenen serveis essencials.

Som conscients que en l'àmbit de la salut, que és un àmbit, a més a més, molt nombrós, a 31 de desembre del 2023 no havien acabat els processos d'estabilització que tenien iniciats i, per tant, segurament la fotografia al cap d'un temps varia de manera important. El segon bloc que volíem tractar és aquest relleu generacional i la pèrdua de coneixement que pot comportar. De fet, l'informe indica que prop d'un 9,9 per cent del personal es jubilarà en un horitzó de cinc anys, gairebé catorze mil persones. Aquesta fotografia és del 2023, de finals del 2023, per tant, no estem en un escenari de futur, sinó que és un repte immediat en el què ja estem directament immersos.

Si no s'anticipa adequadament aquestes jubilacions, d'entrada poden tornar a fer créixer la temporalitat que havíem intentat reduir amb els processos d'estabilització, però, a més a més, i més preocupant, poden provocar una pèrdua massiva i conjunta en el temps, molt en un temps curt, d'expertesa i coneixement acumulat durant dècades. Per nosaltres, això obliga a pensar la política personal en clau de país i, per tant, planificació estratègica, mecanismes de transmissió de coneixement, incorporació de nous perfils i oportunitats reals perquè el talent jove pugui fer carrera dins de l'Administració. Una administració forta és una administració que sap renovar-se, però que ho sap fer sense perdre memòria i expertesa.

En tercer lloc, el tercer bloc que volia tractar era la governança interna i el compliment normatiu. L'informe assenyala l'ús reiterat de fórmules provisionals com encàrrecs de funcions o les comissions de serveis més enllà dels terminis legalment establerts en alguns casos, i sense qüestionar-ne la necessitat puntual. Creiem que aquests mecanismes no poden convertir-se en estructurals, perquè generen inseguretats jurídica i tensions organitzatives.

I en aquest mateix àmbit de compliment normatiu sí que volíem fer una referència a l'aplicació de la Llei 17/2015, d'Igualtat Efectiva de Dones i Homes, i aquí sí que volem expressar una profunda discrepància de fons amb la interpretació que fa l'informe. Creiem que la Llei 17/2015 és molt clara en el seu mandat. La paritat s'exigeix principalment en els òrgans de presa de decisions, en els òrgans

col·legiats, en els càrrecs directius, en els tribunals de selecció i en aquells espais on es prenen les decisions i s'exerceix el poder públic. En cap cas, la llei estableix com a objectiu la paritat numèrica en el conjunt de treballadors de l'Administració.

Per això considerem que l'informe fa una lectura que excedeix del contingut literal però, sobretot, de l'esperit de la llei d'igualtat quan suggereix la manca de mesures o aprecia manca de mesures per corregir desequilibris de gènere en sectors com l'educació o com la salut, que són àmbits històricament i estructuralment feminitzats. Equiparar aquesta realitat amb polítiques específiques destinades a fomentar la presència femenina en cossos tradicionalment masculinitzats, com ho seria el Cos de Mossos d'Esquadra, no és al nostre entendre equivalent. En aquests darrers casos, en el Cos de Mossos d'Esquadra, sí que hi ha una justificació clara vinculada a l'accés als espais de poder, d'autoritat i de representació institucional.

Finalment, destacar dos elements més molt ràpid. D'una banda la importància de continuar millorant eines com el Banc de Dades d'Ocupació Pública, perquè una bona presa de decisions requereix dades completes, homogènies i fiables, i de l'altra, la necessitat de reforçar el complement normatiu i la seguretat dels sistemes d'informació, especialment en un context de creixement de digitalització de l'Administració.

Acabo aquí perquè m'he excedit una mica del temps, però us ho agraeixo, i gràcies per la feina.

El president

Moltes gràcies. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Albert Salvadó, quan vostè vulgui.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president; síndic major, agraiem al síndic major l'informe i al seu equip. Sobre el personal públic al període 2019-2023, un informe rellevant, perquè parla d'allò que fa possible les polítiques públiques, les persones que les executen. Parlem de gairebé tres-cents mil treballadors i treballadores i d'una despesa que supera els 14.600 milions d'euros anuals, prop d'una quarta part del pressupost consolidat de la Generalitat. L'informe constata, en primer lloc, una realitat innegable, l'increment

sostingut del personal estructural, especialment en els àmbits de la sanitat i l'educació.

Este creixement no és arbitrari, respon a l'impacte de la pandèmia, a l'envelliment de la població, a l'augment de necessitats socials i també a una voluntat política clara de reforçar els serveis públics després d'anys de retallades i de limitacions imposades. I en este sentit, cal dir-ho clarament, tenir més personal públic no és un problema, és una condició per garantir drets.

Ara bé, l'informe també assenyala mancances estructurals que no podem ignorar. La primera és la temporalitat. Tot i la reducció apreciable l'any 2023, encara al voltant d'un terç del personal estructural se trobava en situació temporal. Les convocatòries d'estabilització ja havien permès consolidar més de vint-i-dues mil places, especialment en educació i administració general, i això és un pas important que cal reconèixer. Encara que s'hi va avançant en l'estabilització, l'informe de la Sindicatura indica que en el moment informat la temporalitat continuava sent excessiva, sobretot en l'àmbit sanitari, on els processos encara no s'havien culminat.

Des d'Esquerra Republicana compartim la idea que l'estabilització no és només una exigència legal europea, sinó una necessitat per a la qualitat del servei públic i per a la dignitat laboral. I això implica no només estabilitzar places, sinó també reduir l'ús reiterat i prolongat de figures excepcionals, com els encàrrecs de funcions o les comissions de serveis, tal com la Sindicatura posa de manifest en el cas, per exemple, del Departament d'Acció Exterior. El mateix departament reconeix estes situacions i les contextualitza en un marc de estructures joves, amb canvis organitzatius recents i amb dificultats objectives per convocar processos amb la rapidesa desitjable i necessària. Sense menystenir estes explicacions, és ben cert que el compliment dels terminis legals no és opcional i la provisionalitat no pot esdevenir estructural. Aquí, la Sindicatura fa una advertència útil que cal assumir.

Una altra de més rellevant, la dimensió de gènere. L'Administració és majoritàriament femenina, però no complix en termes no globals el principi de representació paritària que ha establert la Llei 17/2015. Al final, la paritat és efectiva o no és, i en tots los àmbits. A més, esta feminització es concentra en determinades funcions mentre que en altres, fiquem com a exemple la seguretat, la presència de

dones continua sent molt baixa, a pesar de les polítiques de feminització del Cos impulsades aquesta passada legislatura pel conseller Elena.

L'informe assenyala que les polítiques actives de correcció són encara limitades, i si l'Administració vol ser exemplar, ha d'afrontar este desequilibri amb més decisió. Només garantirem la paritat a tots els àmbits amb polítiques valentes i polítiques persistents. I també cal posar el focus en l'envelliment de la plantilla. Feien referència que prop d'un nou per cent del personal se jubilarà en els pròxims cinc anys. Això obliga a una planificació que vagi molt més enllà de la resposta reactiva. Cal facilitar relleu generacional, atraure talent jove i garantir la transmissió de coneixement dins de l'Administració.

Finalment, destacar les conclusions sobre sistemes d'informació i ciberseguretat i agrair al síndic que entre en este àmbit. Tot i que hi ha avenços, especialment en el control de privilegis administratius, també l'informe alerta d'un compliment insuficient en matèria de legalitat i de l'Esquema Nacional de Seguretat. En un context de digitalització creixent, esta és una qüestió que no podem banalitzar.

En definitiva, este informe mos diu que el sector públic català és més fort en volum, però que encara necessita millorar en l'estabilitat de la plantilla, en planificació, en equitat i en governança. Des del nostre grup, compartim les recomanacions de la Sindicatura i creiem que cal convertir-les en acció política concreta per reforçar així els serveis públics del país.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té la paraula la diputada Míriam Casanova, quan vostè vulgui.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. També volia donar les gràcies al síndic major per la presentació de l'informe i a la Sindicatura de Comptes en el seu conjunt per l'elaboració d'aquest anàlisi del personal de tota l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats dependents. Compartim totes les conclusions, les observacions i les recomanacions de l'informe i voldria aprofitar la intervenció per fer

algunes valoracions i especialment aspectes que no s'han dit per part dels diputats i diputades que m'han precedit.

La primera és valorar enormement l'esforç de fer aquest estudi, no només pels departaments i pel que és l'administració de la Generalitat de Catalunya, sinó l'esforç que suposa incloure l'anàlisi de les dues-centes set o dues-centes vuit entitats dependents del grup Generalitat. Per tant, tenir sempre aquesta visió del consolidat en el seu conjunt, perquè sabem que estan sotmeses a règims jurídics diferents i això fa que l'anàlisi sigui més complex. I en conjunt, valorar que tant el Compte General sempre tingui aquesta visió del consolidat, perquè pensem que ho hem de tenir, aquest anàlisi s'ha de tenir perquè ajuda molt a tenir una visió de conjunt i poder fer un mínim control de la seva activitat. Hem de tenir en compte sempre que hi hagi més transparència, equival en definitiva a que la despesa pública es fa d'acord més amb principis d'eficàcia, d'eficiència i bona governança..

Comentaris més específics. Quant al personal d'administració i de serveis, el síndic major ens ha fet la puntualització, vagin en compte perquè és un col·lectiu molt divers, no?, aquí tenim enginyers, tècnics en general. Però sí que ens sorprèn com està distribuït el personal d'administració i de serveis, perquè per exemple, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals aglutina quasi bé la meitat del departament que més en té, que és el de Drets Socials, o pràcticament el mateix nombre d'efectius que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural. Per tant, ens sorprèn la necessitat d'aquesta entitat de tenir tant personal d'administració i de serveis.

També ens sorprèn el col·lectiu d'investigadors, que és l'únic que ha tingut un personal conjuntural superior a l'estructural i fins i tot representava el doble en els anys 2020 i 2021. Per tant, creiem que és fonamental fer un major esforç en convertir estructurals els llocs de treball conjunturals i temporals dels investigadors, en concret, i donar-los l'estabilitat adequada per millorar la recerca i el desenvolupament aplicat al servei públic i, especialment, a la salut de les persones.

I el darrer comentari, el tipus de vinculació al personal d'alta direcció i assimilats. Té un creixement continuat i molt destacat en el període analitzat, perquè passem de cinc-cents cinquanta-vuit efectius l'any 2019 a sis-cents cinquanta l'any 2023. Hi ha

un increment de noranta-dos efectius. Nosaltres pensem, des del Partit Popular, que s'hauria d'haver fet al contrari, és a dir, un esforç per reduir-lo i mantenir les places que realment tenen una justificació clara i objectiva i sempre basada en les necessitats.

Moltes gràcies, novament.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Javier Ramírez, quan vostè vulgui.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Este informe es una auténtica bomba. Y lo es porque pone de relieve, una vez más, el resultado de sus políticas. Miren, empezaré por el principio, 15.000 millones de euros en nóminas, lo que marca evidentemente la macroestructura de la Generalitat. Es un escándalo, esto no se puede aguantar, es imposible, es inviable. Económicamente es improductivo. Y claro, ¿cuál es el proceso? Vemos que, desde los ejercicios analizados del año 19 al 23, hay un aumento de un 32 por ciento.

Hablamos del capítulo 1, hablamos de nóminas. Es decir, de personas que ustedes, Junts, Esquerra y PSC, pues que han colocado en dos procesos, los procesos correctos de concurso de plazas, y los que no son tan correctos, que son aquellos que veremos como se han producido, en el que muchas personas están de manera interina, muchas de estas personas no han pasado por un proceso de selección, y muchas de esas personas entran y salen.

Pero si analizamos el conjunto de esas personas y grandes profesionales que trabajan en la Generalitat de Cataluña, hay un dato que es demoledor, y es que, miren, han demonizado tantísimo al hombre, han legislado tanto en contra del hombre, que precisamente el resultado que ustedes han llevado a cabo ha sido de que el sector masculino de la Generalitat pues a lo mejor opta por otros puestos de trabajo o trabajar fuera de la Generalitat. Y miren, no se rían, es demoledor, sesenta y ocho por ciento de mujeres trabajando en la Generalitat de Cataluña, sesenta y

ocho por ciento, casi el setenta por ciento. Es decir, siete de cada diez trabajadores son mujeres.

Y no me parece mal, es la realidad, pero es que precisamente aquí no hay interpretación alguna, sólo y únicamente tienen que irse al BOE, al Boletín Oficial del Estado, es que está muy claro, 17/2015, artículo 2.1 que dice así, a la diputada de Junts, por si no se ha mirado la ley: «Representación paritaria: La situación que garantiza una presencia de mujeres y hombres, según la cual ningún sexo supera el sesenta por ciento del conjunto de personas a que se refiere, ni es inferior al cuarenta, y que debe tender a alcanzar el cincuenta por ciento de personas de cada sexo» No es mi ley, me parece una basura de ley, sinceramente. Es su ley, la que aprobaron ustedes, Junts per Catalunya, la están incumpliendo. ¿Ante eso qué dicen? Es que esta ley la promulgaron y la aprobaron ustedes.

Y, por tanto, ¿ahora qué pasa? ¿Cuál es la situación? ¿Vamos a tener que hacer procesos de selección en los que se priorice que entren los hombres? Alguno pensará, esto es una locura. Bueno, pues, si aplicamos la ley que ustedes aprobaron, ahora es lo que se debería hacer. No tiene ningún tipo de sentido. Es que no tiene ningún tipo de sentido.

Oiga, libertad para poder contratar, libertad para poder acceder a todos los procesos de selección y libertad para poder entrar en esos puestos de trabajo que necesitamos los mejores en los mejores puestos de trabajo, ya sean hombres o mujeres, nos da absolutamente igual. Y más, la Generalitat de Cataluña, o cualquier Administración, el que necesitamos técnicos, necesitamos cualquier profesional que dé un servicio público y que lo haga lo mejor posible, independientemente de su sexo. Porque entonces el mérito es el sexo y no la capacidad de ese trabajador.

Y, por último, sobre el proceso de estabilización. El síndic major ha indicado que se está procediendo a un informe sobre la estabilización. Entiendo que los trabajadores de la Generalitat o de todos los ayuntamientos. Lo digo porque en el caso de lo segundo sería muy interesante de cómo se ha procedido a ese... (*Veus de fons.*) *Tota la Generalitat*, bueno, yo entiendo que es una labor enorme, ¿no? La capacidad de poder realizar ese análisis en los ayuntamientos, pero les invito a, si ustedes lo ven en buena forma, que lo hagan, porque se han hecho auténticas barbaridades.

Gracias a los procesos de estabilización se han aprovechado para personas que llevaban veinticinco años en la Administración y que no sabían catalán, se han ido a la calle. Otras personas que, gracias al proceso de estabilización, que no han ganado nunca una plaza y no han hecho un concurso público ahora son funcionarios de carrera. Y eso ha creado una distopía dentro de la propia Administración, en la que vemos cuestiones que son realmente anormales y atópicas.

Por tanto, me gustaría que, desde la Sindicatura de Cuentas, que ustedes hacen una labor, la verdad es que bastante rigurosa, que puedan realizar eso. Y cuando tengamos el informe en relación a la Generalitat de Cataluña, pues ver cómo se ha realizado, porque insisto, hay casos que son auténticamente dramáticos y en los que precisamente el mérito, la capacidad, la continuidad, la profesionalidad que deben ser principios fundamentales para poder acceder a un puesto de trabajo, no se han aplicado. Se han aplicado otros, muy alejados, precisamente de esos principios.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. La diputada, com dèiem, del Grup Parlamentari de Comuns s'ha excusat. No ve cap representant de la Candidatura, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, ni cap representant del Grup Mixt, passem al torn de paraula del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula la diputada Susana Martínez Heredia, quan vostè vulgui.

Susana Martínez Heredia

Gràcies, president. Gràcies, síndic major, per la presentació de l'informe i a tot l'equip de la Sindicatura. L'informe ens aporta una anàlisi necessari i rigorós, i és que una de les polítiques públiques més rellevants, precisament, és la gestió de les persones que fan possible els serveis públics del país.

Coincidim en les observacions i recomanacions que fa la Sindicatura i comentaré alguns aspectes. El primer és respecte a la reducció de la temporalitat i l'estabilització del personal. L'any 2021, la temporalitat estructural a la Generalitat de Catalunya era del trenta-cinc per cent, molt per sobre dels estàndards europeus del vuit per cent. I precisament per donar resposta a aquest repte va impulsar un pla

d'estabilització iniciat pel Govern anterior i al que el Govern actual ha volgut donar continuïtat, amb l'objectiu de complir amb els terminis establerts també per la normativa estatal.

El 2022 es va aprovar una oferta d'ocupació pública d'estabilització de més de quaranta-sis mil places, a la qual es van afegir 2.550 més de promoció interna al desembre del 2023. I aquest conjunt de mesures ha permès reduir la temporalitat estructural en més de vint-i-set punts en menys de tres anys amb el consens sindical.

El Govern actual, per tal d'aprofitar aquest marge de millora que assenyala la Sindicatura, ha aprovat l'acord de govern 112/2025, que estableix les directius de planificació estratègica dels recursos humans per tal de millorar l'eficàcia dels serveis públics, l'eficiència en l'ús dels recursos i, entre d'altres, planificar correctament la jubilació i la renovació generacional assegurant el traspàs dels coneixements.

I, per altra costat, fa tres dies que es va publicar al DOGC la convocatòria de trenta-un processos de selecció, corresponent a diversos cossos i escales de personal funcionari de la Generalitat de Catalunya i, també, en el marc de l'Estratègia de la reforma de l'Administració que ha impulsat el Govern, s'ha aprovat el Projecte de Llei de l'ocupació pública de Catalunya, per tal de redefinir el model d'ocupació a totes les administracions catalanes amb un abast d'uns quatre-cents mil treballadors, d'aplicació tant el personal de la Generalitat, els nou-cents quaranta-set ajuntaments i set universitats públiques.

Respecte a l'objectiu de representació paritària, també aquest acord de govern, el 112/2025, que estableix aquestes directius de planificació estratègica dels recursos humans, té com a un dels seus principis fomentar la igualtat, la diversitat i la inclusió i establir polítiques que assegurin la no-discriminació i la gestió justa i equitativa dels recursos humans.

I respecte al relleu generacional i la captació de talent jove, el Govern és conscient del repte que suposa l'envelliment de la plantilla i, per això, el mateix acord preveu als objectius de planificació aquest relleu generacional i la captació de talent jove, garantint la igualtat d'oportunitats en l'accés a la funció pública. I, en aquest sentit, s'ha impulsat un sistema de beques per a joves opositors, amb una dotació superior

als set-cents mil euros per evitar que la capacitat econòmica sigui una barrera d'accés, un programa de pràctiques a l'Administració mitjançant conveni amb les universitats, fins a dues mil places i una inversió superior als 24 milions d'euros, i l'Estratègia Catalunya Futur, com a marc per explorar nous models de gestió de talent i innovació organitzativa.

I respecte al marge de millora en l'Eina de transparència i millora de la informació de l'ocupació pública, coincidim també en aquesta necessitat de continuar millorant el Banc de Dades d'Ocupació Pública, i, en aquest sentit, la Secretaria d'Administració i Funció Pública està treballant ja en una plataforma que suposarà un pas endavant. En síntesi, els principals reptes identificats per la Sindicatura estan sent abordats amb polítiques concretes del Govern i el nostre compromís és continuar avançant cap a una administració que cuida el seu capital humà, que confia en el seu talent i que entén que enfortir les persones i els professionals que hi treballen és enfortir els serveis públics i, en definitiva, enfortir el país. Aquesta és la línia marcada per la Sindicatura i també la línia que assumim amb convicció i amb responsabilitat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Novament és el torn del síndic major Miquel Salazar per respondre o fer les consideracions que cregui oportunes.

El síndic major (Miquel Salazar Canalda)

Nosaltres no qualifiquem les lleis. Estem en un estat de dret i el que ens agrada és llegir-les, interpretar-les i veure si es compleixen o no es compleixen. Això vagi per endavant, òbviament. A la pàgina 21, al punt 2.2, a la conclusió 16, però sobretot a la pàgina 68 de l'informe, en el punt 4.1.4, expliquem, jo crec que a bastament, el tema de personal per sexe. Què és el que nosaltres hem constatat i expliquem tot el treball que es fa en matèria de paritat. El que jo he volgut dir i que explicava aquí en el primer paràgraf, és que l'article 2.i, tal com està redactat, tendeix a confusió i que, per tant, si el que es vol dir, és el que entenem que es vol dir, el que nosaltres li comentem a la comissió, és que valdria la pena, en un futur, quan toqui, és modificar-lo perquè de la lectura, i l'hem llegit moltes vegades, es pot tendir a aquesta confusió.

I només és això, que tendeix a confusió i que ja veiem que parla de la representació paritària, però llavors diu, «és la situació que garanteix una presència d'homes i dones», i, per tant, la confusió és sobre la representació paritària o sobre el col·lectiu. És un tema de redactat, era el que jo he volgut fer palès.

Evidentment, el punt 4.1.4 no només parla d'això, sinó que estem explicant el Pla 2017-2021 que es va fer sobre paritat i els treballs sobre col·lectius específics com eren agents rurals, extinció d'incendis i serveis penitenciaris. I jo crec que les pàgines 68, 69, 70 i 71 donen compliment a explicar allò que volem dir sobre..., en matèria de compliment d'aquesta llei, per una banda, i també de relatar, donar constància dels esforços que s'han fet en sectors específics.

Només per acabar, per a nosaltres és molt important parlar de la pèrdua de coneixement. Aquesta sí que és una reflexió que l'informe no la recull específicament, però la deixa entreveure quan està parlant del relleu. Aquesta és una administració jove, jove en el temps. Tenim quaranta-cinc, si comptem des del Tarradellas, quaranta-set, més o menys. I una administració jove vol dir que van entrar unes generacions que volem que facin els relleus bé. Per això hem posat tant èmfasi a l'informe sobre aquest tema de les edats de determinats col·lectius, on realment denotem que és molt difícil fer aquests relleus en condicions.

Només era això.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, síndic.

Finalment la Mesa ha de fixar un termini per presentar propostes de resolució subsegüents als debats dels informes de fiscalització dels punts de l'ordre del dia d'avui, i aquest termini és de deu dies hàbils, de manera que fineix el divendres 20 de febrer de 2026, a les deu trenta hores.

Sense res més ni més punts a tractar, suspenem la sessió.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a...